

měl na mysli jen přebytky dříví z normální těžby posledních let, tudíž z běžné hospodářské periody.

Z těchto úvah dospěl nss k názoru, že ušetřenými rezervami dle 1. odst. § 11 zákona č. 683 z r. 1920 lze rozuměti jen ty přebytky dříví, které uspořeny byly z normální těžby, jež stanovena byla pro běžnou hospodářskou periodu, do níž spadá hospodářský rok 1920/1921 a pro kterou byly sestaveny pevné hospodářské plány, dle nichž majitelé lesů jsou povinni hospodařiti.

ad 3. Po tomto výkladu zákona jde již jen o skutkovou otázku, byly-li ve 4 revírech, v nichž má býti mimořádná těžba ušetřená dle žádosti st-logy a dle nař. rozhodnutí vykácena, skutečně rezervy v uvedeném smyslu § 11.

Tuto otázku žal. úřad jak ve svém rozhodnutí, použiv na toto povolení v celém obsahu jen zákona ze dne 17. prosince 1918 č. 82 sb. z. a n., tak také v ústním přednesu jeho zástupce při veřejném líčení popřel.

St-l tomuto o komisionelní jednání státního lesního technika se opírajícímu zjištění neodporuje. Také správní spisy nejsou mu na překážku, když sám žadatel ve své původně na všech 20 revírů jeho velkostatku se vztahující žádosti výslovně uvedl, že ušetřené rezervy v běžném 10letí proti etatu činí 20.402 ha a když ministerstvo zemědělství výnosem ze dne 13. ledna 1922 povolilo již st-li na velkostatku Ch. mimořádnou těžbu skutečných rezerv na 22.298 ha.

Poněvadž pak skutkový základ pro rozhodnutí věci potřebný byl dostatečně zjištěn šetřením za účasti orgánů st-lových a jest doložen i údaj st-le v jeho podáních a přiložených výkazech, neshledal nss důvodnou výtku vadnosti řízení, spatřované v tom, že nebylo vyšetřeno, neb nebylo hleděno k tomu, že dříví, o jehož vykácení jde, přihlášeno bylo fondu jako dříví z ušetřených rezerv a že za ně úplata byla zaplácena, a že žal. úřad nesdělil straně své pochybnosti k vyjádření.

Jest proto nss dle § 6/1 zák. o ss na bezvadné zjištění, že na velkostatku Č. K. nebyly zjištěny skutečné úspory normální těžby pro běžné hospodářské období hospodářským plánem upravené, vázán. Není-li tu však ušetřených rezerv po rozumu § 11 zák. č. 683 z r. 1920 a nemá-li tudíž st-l právního nároku dovozovaného jedině z tohoto ustanovení zákonného, nebylo nss-u zabývat se otázkou, zdali a pokud žal. úřad použil na daný případ právem předpisu § 4 zákona ze dne 17. prosince 1918 č. 82 sb. z. a n., neboť stížnost v tom směru žádných stížných bodů neuplatňuje.

Bylo proto zamítnouti stížnost jako neodůvodněnou.

Č. 1684.

V ý č e p l i h o v i n n a S l o v e n s k u: Generální finanční ředitelství v Bratislavě není příslušné, aby rozhodovalo v první stoličce o žádosti za udělení licence k neobmezenému výčepu lihovin (§ 7, odstavec 1 zák. čl. XXV : 1899).

(Nález ze dne 23. listopadu 1922 č. 17.365.¹⁾)

¹⁾ Odůvodnění souhlasí s odůvodněním nálezu č. 1312 adm.